

OHNISKO

Počítame s vami...

november – december 2019

SLOVO KAZATEĽKY
Dokonalý pokoj

ŽIVOTNÝ PRÍBEH
... od Lenina k Bohu

PRE MLÁDEŽ
Zažni svetlo

TÉMA
Dva príchody

Dokonalý pokoj

Tieto riadky píšem už v advente, a ak ste mi aspoň trochu podobní, tak mi dáte za pravdu, že život sa stáva čoraz hektickejším. Všetko sa na plné obrátky točí okolo darčiek, výzdoby, uzávierky projektov a blížiaceho sa konca roka s ďalšími povinnosťami. Musíme urobiť nepríjemné rozhodnutia. – Ako to bude tento rok: večerať budeme u mojej mamy a obed u vašich, či nie? Kto si zoberie na Vianoce tetu z domova? Či radšej zabehneme za ňou s koláčmi? – ... a nemôže to tento rok byť inak? Ako to všetko zvládnuť tak, aby boli všetci spokojní? – Sú to často nadľudské úlohy a do toho znejú sladké melódie a slová anjelov: *Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!* Prajeme si pokojný čas adventu a požehnané Vianoce.

Vtom prichádza odpoveď sama: Keď budú už tu... budem mať pokoj.

Pokoj, to ale neznamena mať šťastie a všetko sa vyrieši samo, lebo zmiznú všetky problémy. Vždy nás niečo prekvapí a prinesie nové skúšky. Čím viac sa snažíme mať všetko pod kontrolou, tým viac sa niečo pokazí; proste nedopadne tak, ako by sme si priali... Zistujeme, že pokoj, po ktorom tak túžime, nepochádza z vecí, čo máme, a ani ľudia, ktorých máme radi, nám nemusia dať dokonalý pocit pokoja. Pred dávnymi časmi Boh pre nás prichystal riešenie. Už Prorok Izaiáš prorokoval: *Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja. Veľká bude jeho vláda a nebude konca pokoju na tróne Dávidovom a v jeho kráľovstve.* (Iz 9,5-6)

Ten pokoj, po ktorom túžime, je tým, čo priniesol Ježiš, keď prišiel k nám. Ježiš je tým Kniežaťom pokoja, ktorý nám šepká: Ja som s tebou stále. Som tvojím radcom, keď sa nevieš rozhodnúť – ja ti dám jasne vidieť, čo je pre teba dobré, a vykročiť tým správnym smerom; naplním tvoje rozhodovanie pokojom a vyžením obavy a neistotu. Ja som tvojou oporou, keď nevládzeš a niet pre teba miesta; ja ti pošlem človeka a dám ti miesto, kde ti pomôžu, a naplním tvoje vnútro istotou a pokojom.

Máš strach a nemôžeš veriť nikomu ani sám/sama sebe? Ježiš vraví: Som pri tebe, na mňa sa môžeš spoľahnúť, dodám ti silu odolať pokušeniam. – Ježiš. Ten, ktorý opustil slávu nebies, priniesol svoj dokonalý pokoj. Jeho pokoj nie je závislý od okolností, v ktorých sa nachádzame, od úspechov či nezdarov, ani od ľudí, ktorí sú okolo nás. Všetkým nám prajem v tejto vianočnej dobe prežívať pokoj z toho, že Ježiš sa narodil nielen v jasičkách na betlehenských stráňach, ale hlavne, že sa narodil a žije v našom srdci. Jeho kraľovanie v nás nás bude naplňovať pokojom, radosťou a požehnaním v každý čas.

Svetlana Kõmives Francisti

Pastorálka 2019

Tohtoročné pastorálne stretnutie kazateľov a pracovníkov cirkvi sa konalo 16. – 17. 11. 2019 v Bratislave. Úvodnou bohoslužbou nás sprevádzal brat Pavle Kocev, ktorý zdôraznil potrebu modlitby, ale aj vzájomnej spolupatričnosti na základe textu z Jer 33, 1 – 8.

Pastorálne stretnutie sa vo svojom programe zaoberalo práve potrebou modlitieb nielen nás jednotlivcov, ale aj celých našich zborových spoločenstiev v rámci našej cirkvi.

Na túto tému nadviazal so svojou prednáškou brat Ľuboš Tagaj. V prednáške s názvom *Dôležitosť prihovornej modlitby* ukázal rôzne príklady z Písma, ako správne pristupovať k modlitbe, dokonca poukázal aj na to, ako môže byť modlitba, ktorá nie je nesená v úprimnosti srdca, až ohavnosťou pred Pánom.

A keďže v tomto roku sme si pripomenuli 30. výročie Nežnej revolúcie a termín našej pastorálky padol práve na tento dátum, bolo priam žiaduce pripomenúť si časy bývalého režimu. So svojimi skúsenosťami kresťana a kazateľa sa podelili bratia: Pavel Procházka, Ľuboš Tagaj a Ľubo Sirkovský. Každý z nich mal rôzne skúsenosti s bývalým režimom. No na čom sa všetci zhodli, bol fakt, že minulé doba bola pokrivená a prinášala rôzne riziká, či už spojené

so službou kazateľa, alebo aj v tom, že ak sa človek vôbec ku kresťanstvu hlásil, mnohokrát bol vystavený prenasledovaniu zo strany štátnej moci. Celú túto diskusiu moderoval brat Pavol Absolon.

V sobotu ráno sme stretnutie začali v modlitebných skupinkách, kde sme sa mohli navzájom podeliť o svoj modlitebný život a modliť sa jeden za druhého.

Záver pastorálky patril piesňam, chválam Bohu a modlitbám za celú našu ECM na Slovensku. Modlitby boli rozdelené za oblasti: vláda, parlament a potom za jednotlivé zbory podľa regiónov. V modlitbách a piesňach nás sprevádzala sestra Gabriella Kopas. S ňou spievali a hrali mladí bratia Andrej Dubrov a Roman Dikej. Svätou Večerou Pánovou slúžili sestry Jarmila Nagyová a Svetlana K. Francisti.

Brat superintendent Štefan Rendoš pripomenul, že nasledujúci rok bude rokom modlitieb za obnovu cirkvi, čo zároveň zahŕňa aj napĺňanie troch priorít, ktoré naša cirkev v súčasnosti má: spolupráca zborov, práca s mládežou, obetavosť (zapájanie) členov, laikov. Základný text pre rok modlitieb vybral brat Štefan z 2Krn 7, 14, kde zdôraznil 4 podmienky pre vypočutie modlitieb.

I tohtoročná pastorálka nám poskytla priestor na modlitby, úprimné rozhovory, chápanie sa navzájom. Budme vďační, že takéto stretnutia môžeme mať, a tak navzájom budovať jednotu cirkvi naprieč rozdielnosťami našich zborov na Slovensku.

Štefánia Sklenarová

Dva Kristove príchody (... alebo tri?)

Prvý Kristov príchod, narodenie (vtele-
nie, inkarnácia) Božieho Syna, ktoré
si pripomínáme vo vianočnom čase,
je ústredným novozákonným a kresťanským
učením. Boh vzal na seba ľudskú prirodzenosť
a stal sa človekom v osobe Ježiša z Nazareta.
Ježiš je Mesiášom, Kristom, druhou osobou
Božej Trojice. Kristus bol skutočný Boh a sku-
točný človek. Ježišova božská a ľudská priro-
dzenosť neexistujú vedľa seba navzájom ne-
prepojeným spôsobom, ale sú v ňom spojené
v osobnej jednote, ktorá sa v teológii označuje
ako hypostatická jednota. Spojenie dvoch pri-
rodzeností, božskej a ľudskej, neznamená zní-
ženie významu alebo vznik akejsi pomyselnej
„zmеси“. Zachovala sa identita každého z nich.

Zmyslom Kristovho prvého príchodu bolo
vykonať dielo spásy. Stal sa človekom, pôso-
bil ako pcestný kazateľ, žil medzi ľuďmi,
mal okolo seba skupinu učeníkov, ako aj tých,
ktorí Mu radi načúvali a prijímali Jeho slovo a
uzdravenie. No boli aj ľudia, ktorí Ježiša ako
Krista neprijali. Znášal útoky najmä etablova-
ných náboženských predákov a politikov. Na-
pokon Ho spoločne odsúdili a zabili ukrižova-
ním. Priniesol dokonalú obeť za hriechy a stal
sa Spasiteľom nás všetkých. Na tretí deň vstal
z mŕtvych, prekonal smrť a dosvedčil Božiu
moc. Bol vzatý hore, čo je správou o Jeho od-
chode k Otcovi; k Bohu, s ktorým je v jedno-
te. Jeho pokračujúcou prítomnosťou je Duch
Svätý, tretia osoba Trojice. Je prítomný všade a
osobitným spôsobom tam, kde sa v Jeho mene
stretnú dvaja alebo traja (Mt 18,20). List apoš-
tola Pavla 1 Tim 3,16 v skratke vyjadruje tajom-
stvo Kristovho prvého príchodu takto: „Zjave-
ný bol v tele, ospravedlnený v Duchu, videný
anjelmi, hlásaný medzi pohanmi, vierou prijatý
vo svete a v sláve vzatý hore.“

Druhý Kristov príchod je spomenutý
v Novom zákone pojmom parúzia 17-krát.
Svoj druhý príchod predpovedal Pán Ježiš sám
(napr. Mt 24, Mk 13, Lk 21). Bude to príchod
v sláve Otca so svätými anjelmi. Vtedy „odmení
každého podľa jeho skutkov“ (Mt 16,27), „za-
sadne na trón svojej slávy“ (Mt 25,31) a „miera
jeho vlády a pokoj nebude mať konca“ (Iz 9,6).
Ján v Zjavení anticipuje druhý Kristov príchod
a hovorí (1,7): „Hľa, prichádza v oblakoch a
uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli.“
Takto nadväzuje na starozákonné očakávania,
najzreteľnejšie vyjadrené v prorockej knihe
Daniela (7,13-14): „S nebeskými oblakmi pri-
chádzal ktosi ako Syn človeka. Priblížil sa až
k Odvekému, priviedli ho pred neho. Bola mu
odovzdaná moc a sláva i kráľovstvo, aby mu
slúžili ľudia každého národa i jazyka. Jeho moc
je večná, nikdy nepominie, a jeho kráľovstvo
nebude nikdy zničené.“

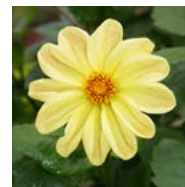

Zmyslom predzvesti Kristovho druhého prí-
chodu je, aby sme ako veriaci boli bdeli. V 1 Tes
5 sa píše, že „Pánov deň príde ako zlodej v no-
ci“. Príde vtedy, keď bude všeobecné povedo-
mie pokoja a istoty. Prekvapí ľudstvo! A apoštol
napomína, aby veriaci žili vo svetle, nie v tme.
Aby nespali, ale bdeli a boli triezvi. Nemáme
sa nechať „opit“ falošným oddaľovaním oča-

kávania druhého Kristovho príchodu, ale máme
žiť, ako keby už-už mal prísť. Tri veci nám na
to podľa apoštola Pavla treba: vieru, lásku a ná-
dej spásy. A ako spoločenstvo veriacich máme
za úlohu napomínať sa navzájom a povzbudzo-
vať jeden druhého.

Kdesi som čítal, že existuje ešte čosi, čo by
sme mohli nazvať ako *„tretí Kristov príchod“*.
Ten prvý i druhý sa dá označiť ako časovo vy-
medzený. Ale je ešte jeden, ktorý je individuál-
ny, obmedzený len časom života človeka. Je to
príchod do srdca človeka. O tomto príchode sa
dá vydať osobné svedectvo. Prvýkrát prišiel do
môjho života, nastavil mi zrkadlo a viedol ma
k pokániu. Dal mi Sprievodcu životom, Ducha
Svätého. Uveril som Mu, verím Mu a nasledu-
jem Ho. Klope na moje srdce. Kedykoľvek Mu
otvorím, mám sa dobre.

Verný Boží služobník

Brat Josef Červeňák sa
dožíva vzácneho ži-
votného jubilea – 70.
narodenín. Na svet ho pri-
viedla matka Marie a otec
Juraj 14. decembra 1949
v juhomoravskej obci Nový
Prerov ako prvorodené dieťa slovensko-českej
rodiny reemigrantov z Bulharska. Neskôr bola
rodina požehnaná ešte synom Štěpánom (1953)
a dcérou Oľgou (1958). Boli metodisti a spolu
s ďalšími rodinami založili tamojší zbor ECM.
Keď mal Josef trinásť rokov, rodina prišla
o otca. Veriaca matka začala ešte vernejšie vo-
diť svoje deti do zhromaždenia a celú rodinu
viedla k Pánu Ježišovi.

Josef sa po maturite na mikulovskej SVVŠ
(dnešné gymnázium) v roku 1967 rozho-
dol pre štúdium na Elektrotechnickej fakulte
ŠVÚT v Brne, ale *Boh* preňho nemal pripra-

Čas Vianoc bude požehnaný, ak do tvojho
srdca príde Kristus. Urob to, do čoho nás vy-
zýva jedna stará pieseň: *On vždy ešte klope len.*
Vpusť Ho dnu! Otvor, kým nezájde deň! Vpusť
Ho dnu! Pomohol by ti tak rád; ale ak Ho ne-
cháš stáť, raz čo sudcu máš Ho znáť! Vpusť Ho
dnu!

Požehnané Vianoce!

Pavel Procházka

vený inžiniersky titul. *Mal iné plány.* Josef
nastúpil na náhradnú vojenskú službu, ktorou
bolo možné nahradiť tú riadnu devätnásť-
mesačnou tvrdou prácou a piatimi mesiacmi
„v zelenom“. Zvláštnym Božím riadením sa do-
stal na stavbu do Horných Počerníc, kde sme
sa „náhodou“ stretli. Už sme o sebe vedeli; raz
predtým sme sa stretli ako zainteresovaní laici
na schôdzi kazateľov v Jihlave. Dohodli sme sa,
že príde na mládežnícke stretnutie do zboru H.
Počernice. A tak od sedemdesiatych rokov bo-
li naše cesty súbežné. Brata Josefa som začal
spoznávať ako človeka, ktorý túži po službe Pá-
novi v čistote myslenia, slov aj skutkov.

Keď prežil osobné obrátenie a povolanie do služ-
by kazateľa, začal sa preň pripravovať na Ko-
menského Evanjelickej bohosloveckej fakulte
v Prahe od roku 1972. O päť rokov štúdium ús-
pešne ukončil. Na fakulte mal povest' zbožného
muža, usilovného študenta, no tiež dobrého ka-
maráta, ktorý bol platným členom študentských
futbalových tímov na Jirchářích.

Ordináciu na diakona prijal v roku 1975 a na staršieho v roku 1978. Kazateľský život brata Josefa Červeňáka je spojený so službou v zboroch Jihlava, Znojmo, Bratislava, Sered', Sklené a potom opäť v jihlavskej farnosti. Odtiaľ bol v roku 1989 povolaný za superintendenta, do roku 1992 slúžil ako superintendent ECM v Československu. Po vzniku dvoch štátov niesol zodpovednosť za Česko aj za Slovensko do roku 2007, keď bol do služby na Slovensko povolaný brat Róbert Zachar. Brat Josef pokračoval ako superintendent v českej ECM do konca roku 2009 a jeho nástupcom sa stal od 1. 1. 2010 brat Petr Procházka. Po dovŕšení služby superintendenta pokračoval ako kazateľ vo farnosti Protivín, kde okrem miestneho zboru obsluhoval zbor v Týne nad Vltavou a v Bechyni. V súčasnosti slúži v plnej sile v zbore Slaný.

Ako superintendent začal slúžiť v politicky turbulentných časoch a spolu s biskupom H. Bolleterom neraz čelili výzvam, ktoré od nich žiadali rozhodnutia viery. Prišli nové časy slobody. Cirkev nebola po období komunistickej nadvlády vždy schopná dodať do ekonomickej oblasti, ani čo sa týka ideológie, to, čo si doba žiadala, najmä personálne; bolo málo pripravených služobníkov a služobníčok. Cirkev musela rýchlo konať, prijímať nových študentov a študentky teológie a spolupracovníkov do zborov a do rôznych služieb. Nečudo, že mnohé úlohy

priniesli Josefovi nejednu bezsennú noc. A nielen to. Ozývalo sa aj zahraničie, otvárali sa dvere a bolo treba po období medzinárodnej izolácie dať o nás vedieť. Josef je dobre vybavený výbornou znalosťou nemčiny, preto bol pre nás i v tomto ohľade mimoriadnou oporou. Cestoval nielen po domácich farnostiach a pomáhal, kde sa dalo, ale tiež po zahraničí. Často musel obetovať aj čas, ktorý by inakšie mohol stráviť so svojou manželkou Janou a s deťmi Miškou, Daníkom a Aničkou. Treba vyzdvihnúť, že rodina bola a je Josefovi vzácnym zázemím a podporou v službe.

Služba brata Josefa je dlhoročná, mnohokrát a požehnaná. Detailne ju opísať bude úlohou historika, vyžiada si to veľký kus papiera. Keďže som mal to privilegium sledovať jeho prácu ako člen Cirkvnej rady a jeho pomocník na Slovensku, s radosťou svedčím o tom, že vždy bol a stále je mužom na svojom mieste. Božie kráľovstvo má na mysli i v zornom poli všetkého, o čo sa usiluje. Ako superintendent mal porozumenie pre spolupracovníkov, bol trpezlivý a mierny, rád ľuďi vypočul a mal mnoho ďalších vynikajúcich vlastností, ktoré z neho robili výnimočnú postavu Božieho človeka, od ktorej som sa len a len učil.

Mnohým spolubratom a sestrám v službe si sa stal príkladom a oporou v zložitých časoch. A tak som vďačný Pánovi za Teba, Josefe! Želám Ti veľa síl a odhodlania do ďalšej práce v Cirkvi Ježiša Krista, v tej čiaske, ktorá Ti bola vyperaná a zverená. Ty a Tvoja vernosť Božiemu je príkladom pre mnohých. Prijmi slovo od Pána, ktoré mi pri pomyslení na Tvoje jubileum ide na myseľ z podobenstva o vernom sluhoovi: „Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť. Pravdivo vám hovorím: Ustanoví ho nad celým svojím majetkom.“ (Lk 12,43-44)

Pavel Procházka

Spoločne v Maďarsku

V dňoch 3. – 7. 10. 2019 sa konalo stretnutie sester v maďarskom mestečku Erd pri Budapešti. Zúčastnili sa ho sestry zo všetkých štátov, ktoré patria do našej Centrálnej konferencie: Rakúsko, Maďarsko, Česko, Poľsko, Francúzsko, Švajčiarsko, Albánsko, Macedónsko, Rumunsko, Bulharsko, Nemecko, Srbsko. Každá krajina mala svoj stôl, na slovenskom boli syry – korbáčiky, čokolády, domáce sušienky, uháčkované darčeky (motýliky, kvietky). Zo Slovenska sa zúčastnili sestry Svetlana Kõmives Francisti, Zdenka Bassanová, Elena Jenčová a Jamie Jeong.

Keďže aj ja som dostala možnosť zúčastniť sa tohto medzinárodného stretnutia, chcela by som sa s vami aspoň krátko podeliť o svoje dojmy. Stretnutie malo názov: *Príbehy v živote – zastaviť – dobiť – reštartovať*. Sedeli sme v tzv. jazykových skupinách, prekladateľky uprostred nás. Zo Slovenska sme boli 4 sestry, prekladala nám sestra Svetlana Kõmives z Michaloviec. Aj touto cestou sa jej chcem za jej službu srdečne poďakovať.

Stretnutie sa začalo vo štvrtok večer Večerou Pánovou a modlitbami. Hlavný program sa začal na druhý deň, viedla ho sestra Wendy Johnston, profesionálna rozprávačka príbehov z Írska. Zmyslom jej prednášky bolo, ako sa naučiť rozprávať biblické príbehy novým spôsobom. Spôsobom, ktorý by poslucháčov zaujal, a

Rostislava z ČR a Elenka, Zdenka a Svetlana zo SR

Barbara a Regula
(súčasná a bývalá vedúca práce sester)

to hlavne takých, ktorí nikdy nepočuli o Bohu. Po jej vystúpení sme sa rozdelili do menších skupín a mali sme možnosť vyjadriť sa k danej téme. Mňa zvlášť zaujalo rozprávanie jednej sestry z Macedónska, ktorá sa o existencii Boha a o Jeho láske dozvedela až na vysokej škole. Uvedomila som si, aká mám byť vďačná Bohu za svojich rodičov, ktorí ma viedli k Bohu od malička.

Program bol tiež spestrený tzv. workshopmi, kde si mohol každý vybrať, čo ho zaujímalo. Naša skupinka sa pridala k sestrám, ktoré vyrábali rôzne ozdobné predmety. Tiež bol daný priestor na predstavenie krajiny typickými predmetmi. Naša skupina sa zapojila aj do ranných modlitieb.

Na záver nášho pobytu sme sa zúčastnili bohoslužby v zbore ECM v Budapešti a predtým sme mali prehliadku mesta. Som vďačná Bohu, že som mohla absolvovať takéto stretnutie, ešte dlho budem naň spomínať.

Elena Jenčová, Jenkovce

On bol, je a bude

Taká bola téma jedenásteho misijného samitu, ktorý sa tento rok konal koncom októbra v Kentucky. Tento misijný samit, ktorého som sa tento rok zúčastnila spolu so sestrou Števkou Sklenarovou z Partizánskeho, sa už tradične venoval partnerstvám medzi zbormi v USA a zbormi vo východnej Európe a na Balkáne. Mali sme možnosť počuť o tom, akým výzvam v jednotlivých krajinách čelíme, ale taktiež sme sa spoločne zamýšľali nad tým, ako sa vieme vzájomne podporiť v partnerstvách na ceste ďalej do budúcnosti.

Z Kentucky sme so Števkou zamierili do štátu Georgia, kde sa v malom mestečku Statesboro nachádza metodistický zbor, ktorý podporuje prácu v Partizánskom už viac ako jednu

dekádu. Bolo pre nás požehnaním zúčastniť sa troch zo štyroch nedeľných bohoslužieb, pozdraviť bratov a sestry a osobne sa im poďakovať za záujem o „zboreček“ v Partizánskom.

Medzi našimi a americkými zbormi vzniklo už mnoho partnerstiev. Málokto však vytrvalo tak dlho, ako to so Statesborom. Čím to je? Myslím, že základom je prejavovaný záujem z oboch strán. Vzájomné

návštevy a komunikácia rokmi toto partnerstvo utužili. Obe strany prijali požehnanie z úprimných rozhovorov a vzájomných modlitieb, tým viac, že boli osobné – spájajú sa pre obe strany s konkrétnymi osobami. Ďakujem Bohu za príležitosť navštíviť opäť tento zbor a dozvedieť sa viac o tom, čo ľudia v ňom robia pre šírenie Jeho kráľovstva.

Lenka Procházková

Na návšteve v partnerskom zbore

Chcela by som sa aspoň pár riadkami podeliť o svoju návštevu v našom partnerskom zbore. Naše partnerstvo medzi First Methodist Church Statesboro a naším zborm v Partizánskom funguje už dosť dlhý čas. Naši súrodenci vo viere náš zbor navštívili niekoľkokrát. Naposledy pred dvoma rokmi. Keď mi začiatkom júna naša misijná koordinátorka Lenka Procházková oznámila, že som dostala pozvanie na návštevu do Statesboro, bola som milo prekvapená. Toto pozvanie som prijala aj s vedomím, že to bude moja prvá skúsenosť s lietaním. Všetko musí byť prvý raz. Čo bolo určite fajn, nešla som sama, ale spolu s Lenkou, a to mi dodávalo odvahy. Všetka ona má veľa skúseností.

Naša cesta začala 23. októbra. Najprv sme absolvovali Konferenciu misijných koordinátorov v Louisville. Bolo to stretnutie, ktoré bolo zamerané na podporu práce v bývalých postkomunistických krajinách. Zaznelo tam mnoho zaujímavých správ o tom, ako táto spolupráca napomáha v šírení dobrého diela na Pánovej vinici. Z prezentácií sme mohli vidieť, akým rôznym spôsobom funguje táto podpora zo strany bratov a sestier z USA. Páčil sa mi veľmi aj večerný program, kde som mohla naživo počuť pravú bluegrassovú chváliacu skupinu či mladých kresťanov z Afriky, ktorí tu našli svoju novú duchovnú rodinu. Po ukončení tejto konferencie nás čakal ďalší let. Teraz už do nášho partnerského zboru. Cesta ušla pomerne rýchlo

napriek tomu, že sme nemali priamy let.

Veľmi som sa tešila na sestru Hildu, ktorá nás prijala vo svojom dome. Bolo fajn znovu ju vidieť a objasť. Keďže na druhý deň bola nedeľa, tak samozrejme naša prvá cesta v Statesbore viedla do kostola. Mala som možnosť navštíviť hneď troje bohoslužieb. Na každých z nich som mala krátky vstup, kde som sa mala možnosť nielen predstaviť, ale aj poďakovať sa im za podporu. Je dobré, keď o sebe viac vieme, a tak môžeme budovať vzájomné vzťahy. Popoludní mali v zbore akciu pre ľudí z mesta – Harvest festival, kde boli atrakcie hlavne pre deti a hudobný program. Bolo to veľmi pekne zorganizované a bolo vidieť, že ľudia slúžia s radosťou i takýmto spôsobom.

Sestra Hilda nás zobrala aj do iného metodistického zboru, kde chodí spolu s inými sestrami pomáhať šiť oblečenie pre deti. A ob-

lečenie dostali aj naše deti do Slavkoviec, dokonca za plný kufr krásnych šatočiek a šortiek s tričkami. V tomto zbore pomáhajú aj takýmto spôsobom na svojich misijných cestách. Absolvovali sme aj niekoľko návštev, mohla som vidieť kúsok z hlavného mesta Savannah, prechádzať sa popri Atlantickom oceáne, spoločne sa stretávať pri obede či večeri.

Ďakujem Pánovi, že som sa mohla počas tých ďalších dní stretnúť s ľuďmi, ktorí náš zbor navštívili, niektorých som poznala osobne, iní boli v našom zbore už dávnejšie. Bolo úžasné vidieť inú krajinu, ochutnať iné jedlo, trochu spoznať inú kultúru. No to najpodstatnejšie je to, že kde je Kristova láska, tam je láska a prijatie. Ďakujem Lenke, ktorá bola mojou tlmočnicou a ochotne ma sprevádzala. Deväť dní ubehlo rýchlo, ale z pekných zážitkov budem ešte dlho čerpať.

Štefánia Sklenarová

Prianie čitateľom

Posolstvo Vianoc, táto vyše 2000 rokov stará zvesť zostáva aktuálnou aj dnes; aj dnes zaznieva do nášho pohnutého sveta: *Narodil sa vám Spasiteľ...* (Lk 2,11) – Ježiš, vtelený Boh, sa rodí do tohto sveta plného nepokoja, aby doň vniesol pokoj. Narodenie dieťaťa sa nám vždy spája s nádejou a nádej plodí v srdciach i myšliach ľudí pokoj. Kiež aj do Vášho príbytku zavíta Boh so svojim pokojom a nádejou a rozhostí sa vo Vás i medzi Vami! Kiež On je a zostane pre Vás večným Zdrojom pokoja a nádeje, z ktorého budete načierať počas celého nastávajúceho roka. Požehnané Vianoce i celý rok 2020 Vám praje

redakčná rada Ohniska

Zažni svetlo

Ked' sa spojí ničím nepodmiernená radosť, príroda, ktorá si zaslúži viac ako iba letný pohľad, a posolstvá, čo nikdy nezostarnú, vznikne z toho celoslovenské stretnutie mládeže ECM. Konalo sa 1. – 3. 11. 2019 v Račkovej doline. Prípravný tím sa snažil, aby program niesol známky pestrosti, a určil hlavnú myšlienku pobytu: *Zažni svetlo*. Program začal úvítacou bohoslužbou brat Pablo Absolon. Keďže medzi účastníkmi panoval rozdiel v miestach, odkiaľ pochádzali, bolo nutné rozlúkať akékoľvek bariéry. A čo by viac prispelo k nadviazaniu lepších vzťahov, ak nie zoznamovacie hry? Akokoľvek neuveriteľné sa to javí, i taký mladý, ktorý už dieťaťom nie je, sa rád hrá. Mladí boli rozdelení do 4 skupín. Každá si mala vymyslieť názov, pokrik a nakresliť svoj erb. Neskôr boli aj večerné súťaže. Čím nespľniteľnejšia úloha, tým nezvládnuteľnejšie nápady. Veď ako sa dá keks dostať z čela do úst, ak sa nesmú používať ruky?

Duchovnú časť zastupovali Wesleyho skupiny, uprostred ktorých sa diskutovalo, a tiež prihovory pozvaných kazateľov. K téme zazneli aj svedectvá. Počas chvál hovoril Timo, ako niečo hľadal v ruksaku, a nie a nie to nájsť. Až keď si zasvietil mobilom, tak to našiel. Rovnako to robí aj Boh; potrebujeme Ho, aby osvietil

tmavé miesta v našom živote. Andrej hovoril, ako sa pred 4 rokmi rozhodol na víkendovke v Račkovej doline pre hlbší vzťah s Bohom. Prihlásila ho tam mama a trvala na jeho účasti. Dnes je šťastný, že v jeho živote svieti Ježiš Kristus a ukazuje mu smer, ktorým má ísť.

Nesmierne silné svedectvo vyrozprávala Toni. Mala dojem, že svet pozostáva len z čiernej. Niekoľko sa však za ňu pomodlil a Boh túto prosbu vypočul. V jej živote sa zažalo svetlo a ona už nepochybuje, že svet je plný farieb.

Hlavným rečníkom bol okrem brata Štefana Rendoša kazateľ Donát Gyurkó z Maďarska. Ten vyrozprával i svoj osobný príbeh o tom, čo bolo kedysi tmavé a v čom potreboval otvoriť oči. Čoraz viac času trávil s telefónom v ruke. To, že má problém, si vôbec neuvedomoval. „Myslel som si, že ja žiadny problém nemám. Nevedel som sa pokoriť.“ Na zhoršujúcu sa situáciu ho upozorňovala i manželka. „Ja som na to nereagoval. Až keď mi to ukázal Boh, išiel som sa s manželkou porozprávať. Spýtal som sa, kde vidí problém.“ Odpovedala jediným slovom: „Smartfón.“ – „Najskôr musíme uznať, že nevidíme. Keď sa pokoríme, svetlo odhalí naše srdce. Keď sme bližšie k Ježišovi, sme schopní pozeráť sa pravde do očí. Majme odvahu priznať si, že potrebujeme svetlo.“ Zmena ho

doviedla k tomu, že v súčasnosti nemá v mobile Messenger. Nato, aby mohol vybavovať pracovné záležitosti, musí ísť k počítaču.

Tu sú niektoré myšlienky z jeho kázne:

❖ **Zažnúť svetlo** pre nás neznamena len viac vedieť o sebe, ale vedie nás to aj k väčšej poslušnosti voči Bohu.

❖ **Poslúchať Boha** chráni človeka pred zlým rozhodnutím. Tvoje rozhodovanie ovplyvňuje tvoju osobnosť. Veľakrát chceme ísť len po svojom. Najväčšou modlou, ktorú človek môže mať, je on sám.

❖ **Sebectvo** zaslepuje, ale ten, kto má oči, v ktorých sa prejavuje milosť k druhým, má schopnosť byť svetlom aj v tmách.

❖ **Spoločne** môžeme spoznávať, čo potesňuje Boha. On nechce nasledovanie náboženských pravidiel, ale živú vieru v Neho.

Vďaka takémuto spôsobu života sa rozsvietilo v životoch mnohých mladých ľudí. Sú vďační za modlitby všetkým, ktorí stretnutie mládeže predkladali Pánovi, a tak prejavili svoju spoluúčasť na tejto celocirkevnej akcii.

pripravili Mišel a Millen

OHLASY Z VÍKENDOVKY

Mišel: Môj zdravotný stav mi znemožnil zúčastniť sa na víkendovke osobne. Lútosť nad tým ma dohnala až k slzám. Napokon som však po rozhovore s Millen, ktorá mi ochotne zverila tajomstvá pobytu, aspoň nepriamo zasiahla do akcie, a tak vznikol tento článok.

Tamara: Na víkendovke sa mi veľmi páčilo, hlavne vo mne to svetlo opäť „zažalo“. Víkendovka bola pre mňa povzbudením a poženianím ďalej kráčať po Božej ceste a nevzdávať sa. Spoločnosť tam bola vynikajúca a na budúci rok neváham prísť zase.

Adam: Bol to poženianý čas rovnako ako minulý rok. Zábava a hry boli skvelé. Až na to, že som sa dvakrát rozsekal ☺ (pri hre dvakrát za sebou spadol, pozn. red.).

Tobias: Na víkendovke sa mi páčilo všetko. Páčilo sa mi, že sme sa tam nenudili, vždy sme niečo robili. Páčilo sa mi aj Božie slovo, ktoré bolo hovorené. Kebyže mám možnosť ísť na ďalšiu víkendovku teraz, tak hneď idem. ☺

Diana: Čo sa mi na víkendovke páčilo? Sú to predovšetkým chvály, Božia prítomnosť, a keďže som tam nikoho nepoznala, tak určite som spoznala veľa priateľských a veľmi dobrých ľudí. Páčili sa mi hry v tímoch, spoločenské hry; všetko sa mi páčilo, ako to bolo zorganizované. Som rada, že som sa mohla zúčastniť tejto víkendovky, a dúfam, že sa ešte niekedy vidíme ☺, pretože som domov prišla plná pozitívnej energie, za ktorú som všetkým nesmierne vďačná.

Lydka a Tomáš: Páčila sa nám nosná téma víkendovky: *Zažni svetlo*, spolupráca chváličov a spoločenstvo s bratmi a sestrami z Maďarska. V skupinkách sme mali tiež veľmi poženianý čas.

Heslá 2020

Krátké úvahy nad biblickými textami pripravilo 52 autorov zo siedmich cirkví: AC, BJB, CB, ECAV, ECM, KZ a Ref. kresť. cirkvi. Úvahy na každý deň môžu byť pre čitateľa užitočnou pomocou pri denných stíšeníach nad Písmom. Kniha môže byť aj darčekom pre Vašich blízkych. Nech prinesie všetkým čitateľom povzbudenie, útechu a požehnanie!

Cena: 4,50 €/ks + poštovné

Nadovšetko láska

Breviár Johna Wesleyho je zostavený z jeho listov, kázni, denníkov. V krátkych úvahách budete objavovať človeka, ktorý sa smelo vybral novou cestou a všetok svoj čas venoval ľuďom. Spoznáte jeho humor a vycibrený jazyk. Mnohé Wesleyho výpovede smerujú k praktickej viere, vyzývajú na sebakúmanie a priťahujú k Ježišovi. Každý, kto bude čítať s ochotou načúvať Božiemu slovu a prijímať Ho, určite nezostane bez úžitku.

Cena: 5 €/ks + poštovné

Objednávky obidvoch kníh prijíma:
ECM, Panenská 10, 811 03 Bratislava, alebo
ustredie@umc.sk

Kalendár ECM

**Prvá 40-dňová modlitebno-pôstna
reťaz zborov**
6. 1. – 14. 2. 2020

Stretnutie kazateľov s biskupom
28. 1. 2020 Bratislava

Večer modlitieb a chvál
15. 2. 2020 (miesto spresníme)

Večer modlitieb a chvál
21. (22.) 2. 2020 (miesto spresníme)

**Druhá 40-dňová modlitebno-pôstna
reťaz zborov**
20. 4. – 29. 5. 2020

Jarný pobyt stanovákov
23. – 25. 4. 2020

Oblasťná konferencia
29. 5. – 30. 5. 2020

Výročná konferencia
19. – 21. 6. 2020

Letný pobyt stanovákov
8. – 12. 7. 2020

Priority ECM:

1. spolupráca zborov,
2. práca s mládežou,
3. obetavosť členov.

Koncom marca 2019 poslal brat superintendent Štefan Rendoš do zborov motivačný list plus prílohu, ktorá je pokračovaním diskusie, čo sa viedla na stretnutí staršovstiev v novembri 2018 v Dolnom Kubíne, a týka sa priorit našej práce. V minulom čísle sme uviedli návrhy z diskusie na stretnutí staršovstiev zo všetkých zborov k druhej priorite: PRÁCI S MLÁDEŽOU. V tomto čísle uvádzame návrhy z diskusie k poslednej, tretej priorite.

Priorita č. 3: Obetavosť a zapájanie členov (laikov)

V službe v jednotlivých zboroch sú momentálne zapojení viacerí členovia (i priatelia) zboru. V mnohých zboroch je ale hlavné bremeno služby – zodpovednosti a finančných nákladov – položené na pleciah kazateľov a ich rodín. Chceme budovať naše zbory tak, aby sa stali duchovným domovom pre ľudí, nielen miestom, ktoré navštevujú; teda v skratke – učeníkov Pána Ježiša, nie návštevníkov bohoslužieb. Chceme dávať priestor na službu čo najväčšiemu počtu členov cirkvi. Chceme hľadať, podporovať a vyučovať našich členov, aby boli schopní prevziať zodpovedať za svoj zbor i za celú cirkev (v oblasti financií i služby).

Praktické nápady zo stretnutia staršovstiev, ako môžeme motivovať členov zboru do väčšej obetavosti a do služby v zbore:

- Meniť kultúru zboru. Zbor nie je uzavretá spoločnosť (komunita), preto má byť otvorený pre nových ľudí.
- Zmeniť myslenie na pozitívne, konštruktívne – namiesto negativizmu.

- Vytvoriť formy, príležitosti, kde si laici môžu nájsť službu alebo si vyskúšať rôzne služby.

- Kazatelia by mali hľadať spôsoby, ako zverovať viac a viac zodpovednosti ľuďom v zbore, a nie všetko držať vo svojich rukách.

- Jednou z úloh laikov v službe je vychovávať si nástupcov.

- Rozdeľovať služby len na dobu určitú. Na začiatku zveriť menej povinností.

- Verejne vyjadriť vďaka laikom za službu zo strany kazateľa (vedenia zboru).

- Budovať vzťahy a priateľstvá s ľuďmi, ktoré môžu prirodzene viesť do zapojenia do konkrétnej služby.

- Na spoločných aktivitách zorganizovaných pre členov a priateľov (napr. opekačka) robiť náboje, rozoberať možnosti zlepšenia služieb.

- Využiť pastoračné rozhovory na ponuku možností zapojiť sa do nejakej služby.

- Pracovať na rozpoznávaní obdarovaných členov zboru.

- Povzbudzovať členov zboru a informovať ich o možnostiach zapojenia sa do služby.

- Sledovať zapojenie a službu členov a vyjadriť uznanie za obetavosť.

- Urobiť kroky potrebné k vedomému „naprogramovaniu“ zapojenia širšieho okruhu laikov: vytvoriť zoznam činností s konkrétnymi dátumami.

- Každý člen staršovstva môže dostať zodpovednosť za určitú oblasť/skupinu ľudí.

Poznáš svoju Bibliu?

5. časť

V tomto čísle uverejňujeme poslednú časť rubriky Biblické otázky (tento-krát z Roháčkovho prekladu Biblie). Doteraz sme si preverili svoje znalosti Biblie z týchto oblastí: *Kto je to?*, *Kde je to napísané?*, *Najznámejšie žalmy*, *Kto to povedal?*. Biblické otázky boli pripravené aj preto, aby sme zistili, ktoré časti Biblie sme dávno nečítali. Veríme, že štúdium Biblie nám prináša veľa úžitku a požehnania.

Čísla v Starej a Novej zmluve

1. Koľko rokov mala prorokynja Anna, keď Jozef s Máriou priniesli dieťaťko Ježiša do chrámu?

2. Ako dlho zostala Mária u Alžbety, keď sa dozvedela, že aj ona čaká dieťa?

3. Koľko detí mal Abrahám?

4. Koľko kamenných nádob na vodu bolo na svadbe v Galilejskej Káne?

5. Ako dlho ležal chromý muž pri rybníku Bethesda?

6. Koľko mužov zostalo v Gedeonovej armáde v boji s Madiancami?

7. Na ako dlho zastalo slnko v Gibeone za čias Jozuu?

8. Za koľko denárov mohli predať masť, ktorou Mária v Betánii pomazala Ježišovi nohy?

9. Ako dlho sa Ježiš zjavoval apoštolom po svojom zmŕtvychvstání?

10. Koľko osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti si mali bratia vyhľadávať spomedzi seba na obsluhu stolov?

11. Na koľko častí si vojaci po ukrižovaní Ježiša rozdelili Jeho vrchné rúcho?

12. Koľko rokov potreboval Šalamún na dokončenie stavby chrámu?

13. Medzi koľkými vojakmi spal Peter vo väzení v tú noc, keď ho mal Herodes predviesť, a koľkými reťazami bol zviazaný? (Rovnaký počet vojakov a reťazi.)

14. Koľko rokov bývali Elimelech, Noemi, ich synovia a nevesty Orfa a Rút na moábskych poliach?

15. Ako dlho žil apoštol Pavel ako zajatec v prenajatom byte v Ríme?

16. Koľko rýb chytili učenici, keď za nimi prišiel Ježiš po svojom vzkriesení?

17. Po utrpení Hospodin požehnal Jóba viac ako predtým, žil 140 rokov. Koľké pokolenie synov a vnukov Jób videl?

18. Koľko ľudí uverilo po Petrovej prvej kázni a dalo sa pokrstiť?

19. Ján vo svojom videní videl v prostriedku medzi siedmimi svietnikmi kohosi podobného Synovi človeka, oblečeného v dlhom rúchu (...), ktorý mal v pravej ruke zlaté hviezdy. Koľko ich bolo?

20. Pri Baránkovom tróne je námestie so stromom života. Koľkokrát do roka prináša ten strom ovocie?

Správne odpovede: 1. 84 rokov (Luk 2,37). 2. 3 mesiace (Luk 1,56). 3. 8 synov: okrem synov so Sárrou a Hagar mal 6 synov s druhou manželkou Ketrou (1M 25,2). 4. 6 nádob (Ján 2,6). 5. 38 rokov (Ján 5,5). 6. 300 (Sud 7,7). 7. Približne na 1 deň (Joz 10,13). 8. Za 300 denárov (Ján 12,5). 9. 40 dní (Sk 1,3). 10. 7 (Sk 6,3). 11. Na 4 časti (Ján 19,23). 12. 7 rokov (1Král' 6,38). 13. 2 (Sk 12,6). 14. 10 rokov (Rut 1,4). 15. 2 roky (Sk 28,30). 16. 153 (Ján 21,11). 17. Až do 4. pokolenia (Job 42,16). 18. Asi 3000 (Sk 2,41). 19. 7 (Zj 1,16). 20. 12-krát (Zj 22,2).

Od neviery k viere, od Lenina k Bohu

Renáta niesla neľahký údel. V čo verila, to ju sklamarilo. V čo sa nádejala, zručalo sa ako dom stavaný na piesku. Vyrastala na dedine s rodičmi a dvoma sestrami do svojich 17 rokov. Kedysi bolo samozrejmosťou súčasťou chodenie do kostola aj počas týždňa. Počas puberty mala stále viac otázok týkajúcich sa života s Bohom, ktoré adresovala miestnemu kňazovi. On ju vždy poučil, že na také veci má ešte čas, len jej vždy nezabudol pripomenúť, že má krásne meno.

„Už v tej dobe som bola milovníčkou literatúry a poézie. Pravidelne som chodila recitovať na miestny výbor pri uvítaní detí do života, na MDŽ či na výročné zjazdy komunistov. Po skončení ZŠ som začala študovať na gymnáziu v Trnave, kde som sa stala aktívnou zväzčkou. Môj vzťah k Bohu sa stal chladným, až som Ho úplne vytesnila zo svojho života. Jeho miesto som nahradila utópiou o komunizme. Verila som hlavne ‚súdruhovi‘ Leninovi, ktorý bol pre mňa ‚večne živý‘.“

„To sa, samozrejme, prejavovalo aj v mojich názoroch a postojoch, venovala som sa popri škole práci s deťmi – iskričkami, kde som ich učila všetko o Veľkej októbrovej socialistickej revolúcii, výstrele z Auróry a podobne. Po návšteve Lidíc som si povedala, že Boh nie

je – ako by mohol inak dopustiť strašné zlo a smrť toľkých nevinných ľudí? Stala som sa úplnou ateistkou a verila som len tomu, čo vidím a čoho sa smiem dotknúť. Vtedajšia doba a svet

ma v mojom presvedčení len uistovali.“

Ako osemnásťročná otehotnela a vydala sa. Zanechala sen o vysokej škole, vzdala sa talentu na písanie. Problémy klopali na dvere, v dôsledku čoho Renáta zistila, že hrdinovia v knihách, dokonca ani ideológia neuľavia duši. Manžel naplno holdoval alkoholu a, samozrejme, aj veciam s tým kráčajúcim ruka v ruke: hazardu, neviazanému nočnému životu, domácejmu násiliu. Bola na všetko sama: na výchovu detí, domácnosť. Chýbali peniaze. Hoci sa snažila, ako vedela, nestačilo to. Jedna z dcér sa narodila so zdravotným postihnutím, čo pribuchlo ďalší kliniec do srdca. Ak by Boh existoval, predsa by to nedopustil, alebo áno?! Najtvrdší úder jej zasadila nepriateľka smrť, keď si vzala jej matku.

„Nechcela a nevládala som už žiť. Bola som taká prázdna a boľavá, že som rozmýšľala o svojom konci, chcela som ísť v noci na cintorín, vyhrabať mamu a tiško si ľahnúť vedľa nej a už sa neprebudiť. Beznádej, ktorá nemala konca. Môj život bol jedna nočná mora.“

Ak sa rozhodla vydržať utrpenie, tak iba z lásky k deťom. Precitla a dotklo sa jej poznanie, že potrebuje vieru. Kým predtým sa od náboženstva držala v čo najväčšej vzdialenosti, potom sa začala aktívne dožadovať prítomnosti Boha.

Hľadala Ho, keď si tichučko sadala do prázdneho kostola – ale nenašla.

Hľadala Ho, keď sa klaňala nemej soche – ale ani tak sa jej neprihovoril.

Hľadala Ho v rozhovoroch s viacerými cirkevnými predstaviteľmi, ale akosi sa nad ňou vznášalo neustále ticho. Až raz...

„Spomínam si na deň, keď som išla s deťmi z polikliniky domov a videla som veľký stan, ktorý pripomínal cirkus. Odtiaľ sa šírila hudba, ktorá ma nesmierne priťahovala. Vošli sme dnu a sadli sme si dozadu. Muž na pódiu, kazateľ, hovoril o Božej láske. Mladí ľudia svedčili o tom, ako im Boh zmenil život. Potom dal kazateľ výzvu, kto chce prijať Pána Ježiša za svojho Pána a Spasiteľa, aby prišiel dopredu. Vtedy som vedela, že je to výzva pre mňa; že ak to neurobím, zomriem. Odvtedy sa môj život začal trochu meniť, samozrejme, do tej miery, do akej som Bohu dovolila.“

„Zmenil sa môj slovník, moje hodnoty, správanie sa k sebe samej i k ostatným vrátane mojich najbližších. Najprv som vyhodila niektoré knihy, ktoré pre mňa stratili hodnotu, a kazety, ktoré som dovtedy počúvala. Najviac čítanou knihou sa pre mňa stala Biblia, snažila som sa ju chápať a aplikovať na svoj život. Bol to pre mňa závažný čas. Bibliu som mala pri sebe aj počas spánku, pod poduškou, a keď som sa otáčala, vždy som si ju otočila a aj pohľadila ☺. Učila som sa pasáže naspamäť.“

Renáta sa niekoľko rokov modlila a postila za svojho manžela, aby ho Boh oslobodil od alkoholu a vecí s tým spojených. Keď bola niekedy v koncoch, Boh jej hovoril o svojej láske; že je trpezlivá, všetkého sa nádejá, všetkému verí. Tak verila, že ten čas a spôsob príde. A prišiel. – Dnes Renáta môže s istotou povedať a potvrdiť, že manžel je skutočne vyslobodený zázračne. Neabsolvoval protialkoholickú liečbu, lebo sa ho dotkol živý a mocný Boh. Samozrejme, veľa času uplynulo, kým mu dokázala odpustiť a nerýpať sa v boľavej minulosti. Nie sama zo seba, lebo občas bola ako Lótova žena, pozerala na minulosť, ale to už nerobí a nechce. Jej budúcnosť a život sú ukryté v Bohu jej spasenia.

„Dnes môžem len s pokorou v srdci ďakovať Bohu za všetko: za život, za svoje deti a ro-

dinu v Pánovi, za strechu nad hlavou, za jedlo na našom stole, za každý nový deň. A najmä za to, že ma prijal za svoju dcéru. Stvorenie, ktoré bolo kedysi bezbranné a doráňané, má dnes úplne inú hodnotu a silu práve v Ňom a len skrze Jeho bezhraničnú lásku. Kedysi som verila Leninovi, socializmu a utópii o komunizme. Bola som sklamaná, keď som sa dozvedela, že Lenin mal syfilis. Dnes je pre mňa môj Ježiš tou najväčšou ozdobou a osobnosťou, viem, čo pre mňa urobil.“

Určite prídu aj ťažké časy, ale Renáta sa nebojí. Boh nezasľúbil, že život sa bude ponášať na rozprávku. Naopak, človeka vystríhal, že ho čakajú aj súženia, ale nemá sa báť, pretože nie je sám. On, vládca neba i zeme, je s ním po všetky dni. A ako sa Renáta pripravuje na blížiacu sa Vianoce? Kedysi boli pre ňu Vianoce iba zvykom, tradíciou s nejakými pravidlami týkajúcimi sa jedla a darčiekov. Dnes sú symbolom toho, že prijala ten najvzácnejší dar v podobe Pána Ježiša. Žije vedno s Kráľom a tomu sa nič nevyrovná.

A prečo kňaz vrazil, že meno Renáta je krásne? Znamená totiž znovuzrodená. V prípade tejto ženy to skutočne platí. Hľadala Boha a On sa jej dal nájsť, poprosila o odpustenie a On jej odpustil. A urobil z nej nové stvorenie.

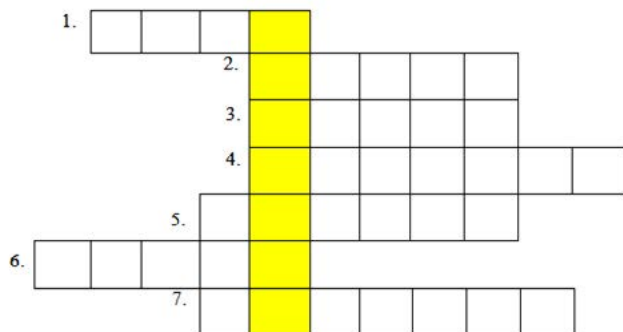
Mišel Mihoková, red. krátené

Milé deti,

dnes si pripomenieme, KTO je pre nás to malé dieťa narodené v Betleheme. Odpoveď nájdeš v tajničke, keď správne odpovieš na otázky. Verím, že sa ti bude dariť... a prežiješ s NÍM krásne chvíle i počas nastávajúcich vianočných sviatkov.

TAJNIČKA

1. Čo pásli pastieri na poliach?
2. Ako sa volala Ježišova matka?
3. Ako sa inak označuje Boží posol?
4. Ako sa volá mesto, z ktorého pochádzala Ježišova matka?
5. Ktorá púšť obklopuje Betlehem?
6. Ako sa inak volá krmidlo pre statok alebo lesnú zver?
7. Ako sa volala matka Jána Krstiteľa?

2. Vo hviezdikách chýbajú písmenká (samohlásky). Skús ich správne doplniť.

3. Napiš 5 vecí, ktoré máš na Vianociach najradšej, a zaznač ich do darčeka.

prip. Henrieta Kociová

Aj vy buďte trpezliví a posilnite si (tajnička).

Aj vy buďte trpezliví a posilnite si (tajnička).							dávala rady	omámila alkoholom	2	arabské mužské meno
Autor: RINGO	ofúkol	3	meno Pacina	zvýšený tón d	stredoveký majetok	úloha herca				
skupina domov						výzva				
prevaľoval						rieka v Rusku sadenica révy				
Institut Pasteur			pridávalo soľ hviezda v súhľ.							obyvatelia Írska
papagáj				pristihne časť Moskvy						
Literárna tlačová agentúra					predložka -vzadu- 51 rímsky			st. plošná miera vylučovacia spojka		
Pomôcky: Tusk, ala atair Arbat	podpera chromých záhradná rastlina						za nijakých okolností odchlop			
dôkaz neviny						Odvoz a likvidácia odpadu somár				kridlo (odb.)
žltý nekovový chemický prvok					býv. odev. podnik (TN) Univerzita					
Třinecké železárny			predseda EÚ majiteľ (hovor.)					plurál (skr.) odroda kelu		
vybaviť (angl.)				podnik v Semiloch opak dňa						
mužské meno (8. 3.)					poľuje udieral					orgán zraku
Pomôcky: alod loza, ovasa Dibi, rig	Slovenská republika	krmivo pre vtáky Rhode Island				hybský zbojník a dato				
1							rival			
Mária (dom.)				Lidová demokracie			Adolf (dom.)			

Blahoželáme

Sestra **Katarína Melišková** zo zboru Sládkovičovo (Se-red') sa v novembri dožila z Božej milosti krásneho jubilea, 80 rokov, a brat **Ladislav Kočkovský** zo zboru Trnava v decembri 70 rokov.

Milá sestra Katka, milý brat Lacko, k narodeninám Vám

prajeme veľa Božieho objatia, lásky a zdravia. Nech Vám Pán dáva radosť, nádej a ešte mnoho pozhnaných chvíľ s tými, ktorí sú Vám blízki.

Dve blahoželania posielame aj do susedného Česka

V decembri sa dožíva 70 rokov náš dlhoročný bývalý superintendent brat **Josef Červenák**. *Milý brat Josef, chceme Vám popriať k Vášmu výročiu všetko len dobré; nech Božia milosť a dobrota Vás sprevádzajú naďalej vo Vašom živote. Z celého srdca Vám prajeme, aby láska*

Pána Ježiša Krista naplňala Vás i všetkých, ktorým túto lásku skrze svoju službu odovzdávate. Ďakujeme za Vás Pánu Bohu a prajeme Vám veľa zdravia a sily do budúcich dní v osobnom živote i v službe.

Brat **Vlastislav Maláč** z Prahy sa dožíva krásnych 98 rokov. Narodil sa 22. 12. 1921 vo Viedni ako druhé dieťa českému kazateľovi. Život farárskeho dieťaťa nebol jednoduchý ani v detstve, ani v dospelosti. Vysokú školu mohol vyštudovať až po vojne. Jeho viera v Pána Ježiša i osobná disciplinovanosť a odvaha mu pomáhali prekonávať rôzne životné prekážky. V cirkvi pracoval celý život ako ordinovaný diakon a laický kazateľ, v zbere Praha 2 hral na organe. Veľa rokov pracoval v kancelárii ústredia cirkvi. Do zboru prichádza cez týždeň električkou a niekedy v nedeľu prijme odvoz autom.

Milý brat Vlastik, prajeme Vám Božiu blízkosť, radosť, pokoj v Kristovi a srdečne Vám blahoželáme k narodeninám.

redakčná rada a bratia a sestry zo Slovenska

Ďakujeme

**Za dary na Ohnisko
(október – november 2019):**

zboru Elim (15 € každý mesiac),
zboru Trnava (200 €),
a jednotlivcom:
H. Elizeušovej (20 €).

Úprimne ďakujeme!

Lenka a Daniel Siposovci zo zboru Bratislava-Staré Mesto dostali predvianočný darček. Volá sa Leo a narodil sa 5. 11. 2019. Teší sa z neho aj sestrička Viktória. *Rodinke prajeme veľa lásky, zdravia a Božej ochrany.*

OHNISKOL

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. úč.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

7. 12. 2019 odišiel do nebeského domova vzácny Boží služobník **Reinhard Bonnke** vo veku 79 rokov. Od roku 1975 bol evanjelistom, kázal najmä v Afrike, pre ktorú dostal od Boha víziu. Jeho horlivosť a nadšenie zachraňovať stratených zasiahla mnohých ľudí po celom svete. V roku 1990 kázal aj v Bratislave na tému od mínusu k plusu a najmä o Kristovom kríži. V ďalšom dvojčíslu uverejníme viac z jeho životopisu.

Ak aj Vás služba brata Bonnkeho alebo organizácie CfaN (Kristus pre všetky národy) ovplyvnila, napíšte nám, radi to uverejníme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ